

לא מועדון לא תיאטרון

עצוב היה לראות את מועדון התיאטרון בתל-אביב. המקום בעל העבר המסואר, שהיה פעם אחד המרכזים הגדולים של התרבות בתל-אביב, המרתף שבו הוסיפו מיטב אמני ישראל, כמו רבי עית מועדון התיאטרון, כשהקהל שר שם בלוחי אקורדיון ופסנתר, הפך השבוע למועדון סאנקיסטי רעשני. בהיכנסו קידם את פניו רעש מחריש-אוזניים ממערכת-הרמקור לים. רעש שבקלות יכול לגרום נזק בלתי-הפוך לאוזני כל אדם נורמלי כעבור מחצית השעה. על רחבת הריקודים חוללו במין עילמוך-חשים מספר סאנקיסטים, שאותם הייתי רגילה לראות כש- עוד ביקרתי בקולוסיאום: בחורים לבושים כמו פרחים מימי-הביניים.

עכשיו מועדון התיאטרון כפי שהוא נראה היום, הפך למועדון דיסקו ופאנק. בוב (מימין) מגדיר עצמו כשחקן טרטים בינלאומי. הוא לבוש בשריון עשוי משרשרות, המזכירות תלבושת

מימי-הביניים. משמאל: המאפרת עדה לזורגן בכובע המכסה קרחת ומחשוף נדיב. רק אנשים בעלי עור-תוף חזק, ועצבי ברזל יכולים להחזיק מעמד זמן רב בתוך הרעש מחריש-האוזניים. והיו כאלה.

כעם בתקופת הזוהר של מועדון התיאטרון שברחוב מנדלי בתל-אביב הופיעה להקת מועדון התיאטרון, שחבריה היו שימעון בר (מימין).

שגופם מכוסה שיריון-ברזל וקול-ריי-כלבים מקשטים את צווארם. **בועז תורג'מן** מאופר כשמשרק תקוע בשער, המאפרת **עדה לזר** רגלי בעלת ראש קרח ומחשוף מהמם היא התסאורה היחידה במי קום. מועדון התיאטרון הוקם בסוף שנות החמישים על-ידי הבימאי **יוסף מילוא**, שהיה אז מנהל תיאטרון האמרי, ויצחק קדיש-זר, שהיה אחיו של **יחיאל קדיש-שאי**, ראש לישכתו של מנהם בגין. כשאלה פרשו מהתיאטרון, הם הקימו את המועדון ואת רבי עית מועדון התיאטרון המפורסמת. תקופת הזוהר של המועדון הייתה בשנים 58 — 64. כשיוסף מילוא החליט לעבור לחיפה ולהקים שם תיאטרון, לא יכול היה קדישזר המנות לתפעל את המקום בכוחות עצמו, והחכירו לאחרים. גם הרי ביעה התפרקה וכל אחד מחבריה הלך לתיאטרון אחר. בשנים האחרונות ניסו להחזיר לו את עטרתו הנושנה. **יעקב**

אגמון הפעיל את התוכנית בירח ומצב רוח, לאחר מכן הפך המקום למרכז למכירות פומביות ומועדוני ג'אז למיניהם. בעבר היה זה המקום בהא הידעה. בתקופת-הזוהר שלו ישב שם המלחין **יוחנן זראי** והלחין שם את שיריו הראשונים לאשתו, הזמרת **ריקה זראי**. כאן התגלו צמד העופרים וצמד הדודאים. **יענקלה כן-סירא**, מהרבי עיה, נזכר בנוסטלגיה: „כל גדולי הדור בילו אצלנו. הכנר **אייזק שפרן** היה אורח קבוע. **דני קיי**, להקת גולדן גייט בתקופת זוהרם, פרר זאק (האחים זאק) הזמרת **אימה סומק**, שרי-ממשלה — כולם באו לשיר שירה בציבור על כוסיטיין. המבקר **חיים גמזון** המנות כתב באותה תקופה על ה- מועדון — התיאטרון ירד למר-תף.“

בערב הפתיחה השבוע הסתלקתי מהמקום כל עוד רוחי בי, ולוא כדי להציל את עור-התוף של אוד גי, ממכת החרשות. ליבי-ליבי על

סאטינים ופרוות הדרה ברנוביץ בשימלת מיני מ סאטין ובמעיל פרווה עם בעלר ארז ברנוביץ, בנו של הקבלן אריה ברנוביץ. ארז לומד מינהל עסקי והדרה לומדת חינוך. את ערב-ההתרמה אירגנה אמו של ארז, ריבה ויהלומנים כדי שיתרמו כספים ל- מען בניית מועדון ילדים וגרער נסי ברנוביץ, אשתו של הקבלן אר- יה ברנוביץ, שהגיעה לכך בי עיקבות חברתה, אם לשני ילדים חרשים. מטרת המסיבה הייתה ל- הביא נשיר-כספים, בעלי חברות

ב פרוות כסאטנים ובוזה מ מיטב אופנת-העילית חגגו הי שבוע התורמים לאגודת שמע, שי היא אגודה לחינוך ולשיקום נזרר לקוי שמיעה מגיל 6. בראש האגודה עומדת **ריבה ברנוביץ**, אשתו של הקבלן אר- יה ברנוביץ, שהגיעה לכך בי עיקבות חברתה, אם לשני ילדים חרשים. מטרת המסיבה הייתה ל- הביא נשיר-כספים, בעלי חברות

נירה גל